

Sapnavau sapnavau, kad Mėnulyje buvau

Tą gražią dieną, pavargusi vakare, nugriuvau į lovą ir greitai užmigau. Bemiegodama pradėjau sapnuoti, kad skrendu į mėnulį. Šiek tiek buvo baugu, bet labai smagu. Nuskridusi į mėnulį, sutikau draugę Gretą. Ir dar sutikau labai malonų, rūpestingą bei dosnų ateiviuką karaliuką. Jis buvo labai mielas ir mums pasiūlė Mėnulyje užkasti po kelionės. Aš ir mano draugė mielai sutikome ir jis mus nusivedė į savo rūmus. Ten sutikome daugiau tokių kaip jis, tiksliau daug jo draugų. Mes su jais susipažinome ir visi sėdome užkandžiauti labai skanių koldūnų, kuriuos buvo padariusi karaliaus mama. Pavalgius karaliaus mamos gaminto maisto, karalius Ferdinandas pasiūlė mums apžiūrėti jo rūmų kiemą bei jo pačius rūmus. Karaliaus Ferdinando ir jo tėvų kiemas buvo labai gražus ir labai įdomus. Kai ateivis karalius Ferdinandas nusivedė į savo rūmų sodą, mums patiko klausytis jo muzikos. Vėliau mus nusivedęs į savo rūmų teatrą jis parodė labai įspūdingą pasirodymą. Mes visi plojome ir džiaugėmės tokiu pasirodymu. Atėjus vakarui visi atsisveikinome ir, karaliui mus išlydėjus, įsėdome į erdvėlaivį ir skridome į žemę, į savo namus. Buvo labai nuostabu regėti kosmosą ir labai mažą žemę. Grįžus išlipome iš erdvėlaivio ir grįžome namo. Tada atsisveikinusi su drauge Greta vėl atsiguliau ir atsibudau supratusi, kad tai buvo tik sapnas.